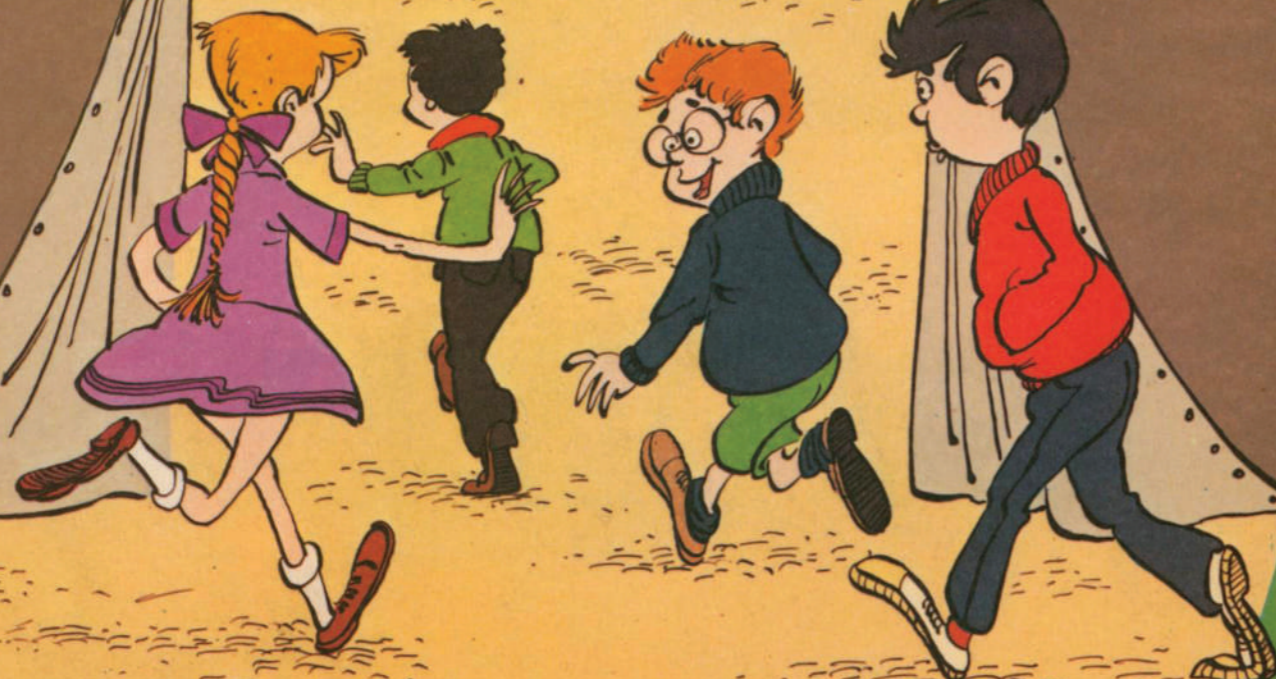

VERSEK KIFESTŐKÖNYV

MÓKACIRKUSZ

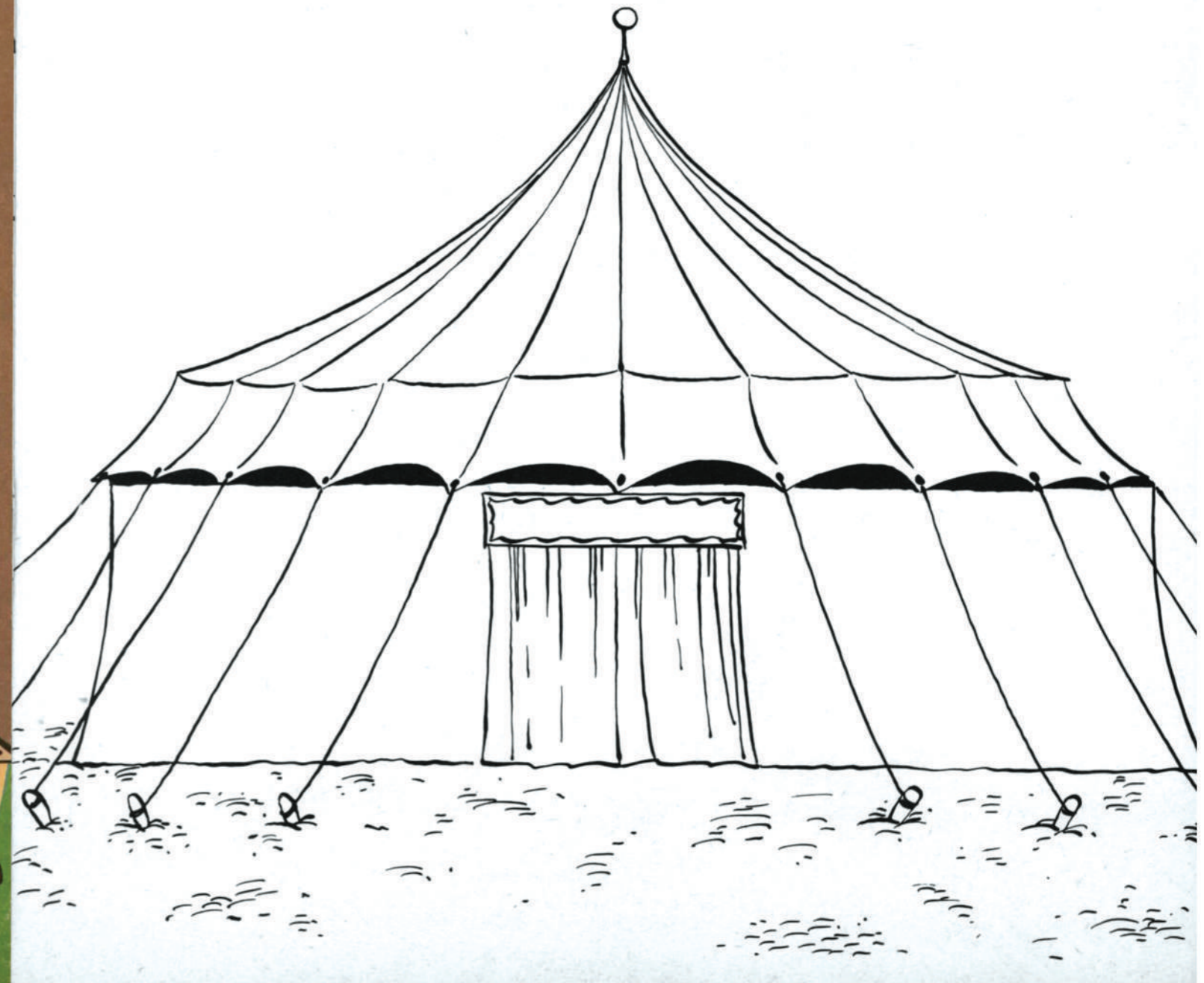

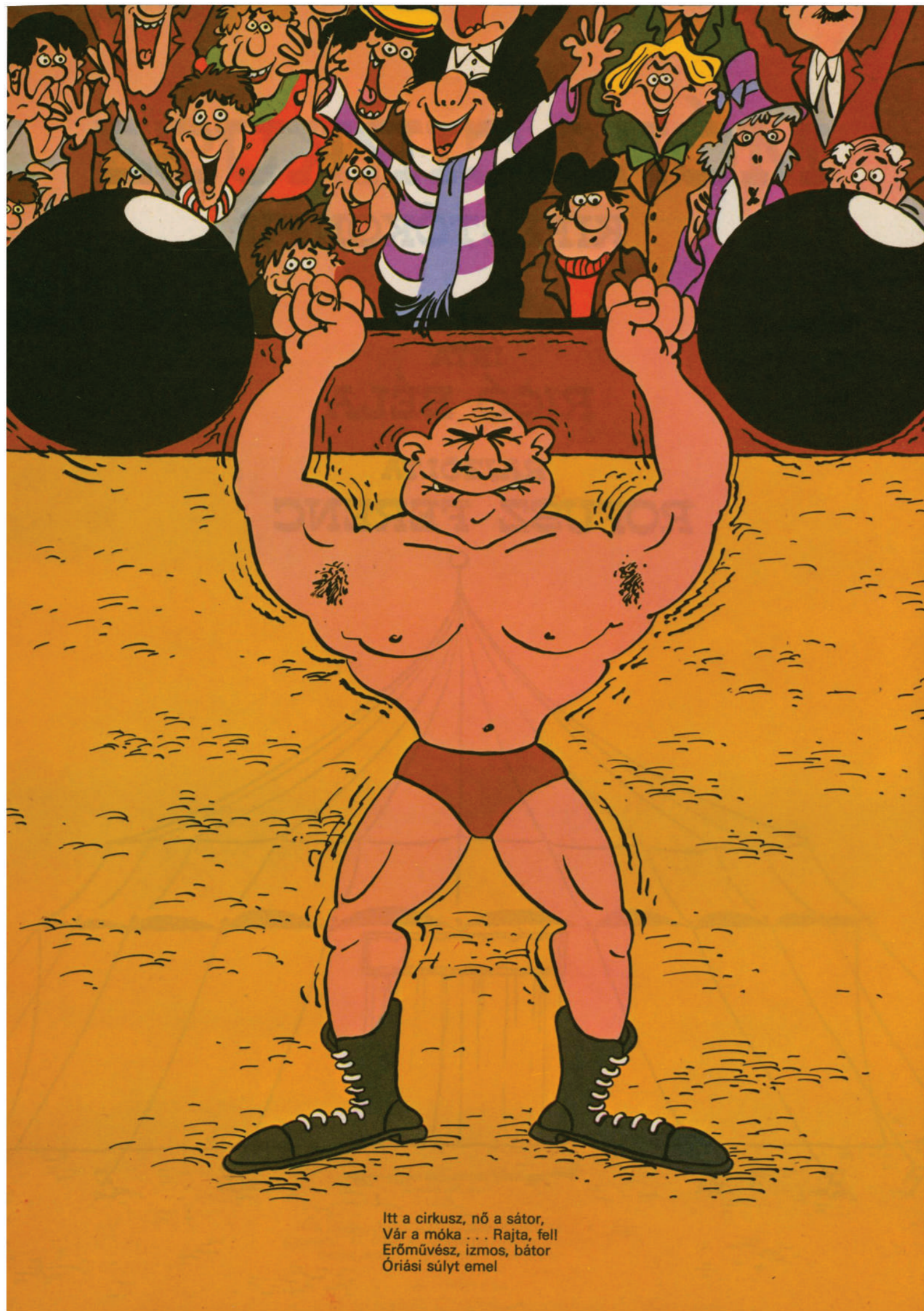
MÓKACIRKUSZ

KIFESTŐKÖNYV

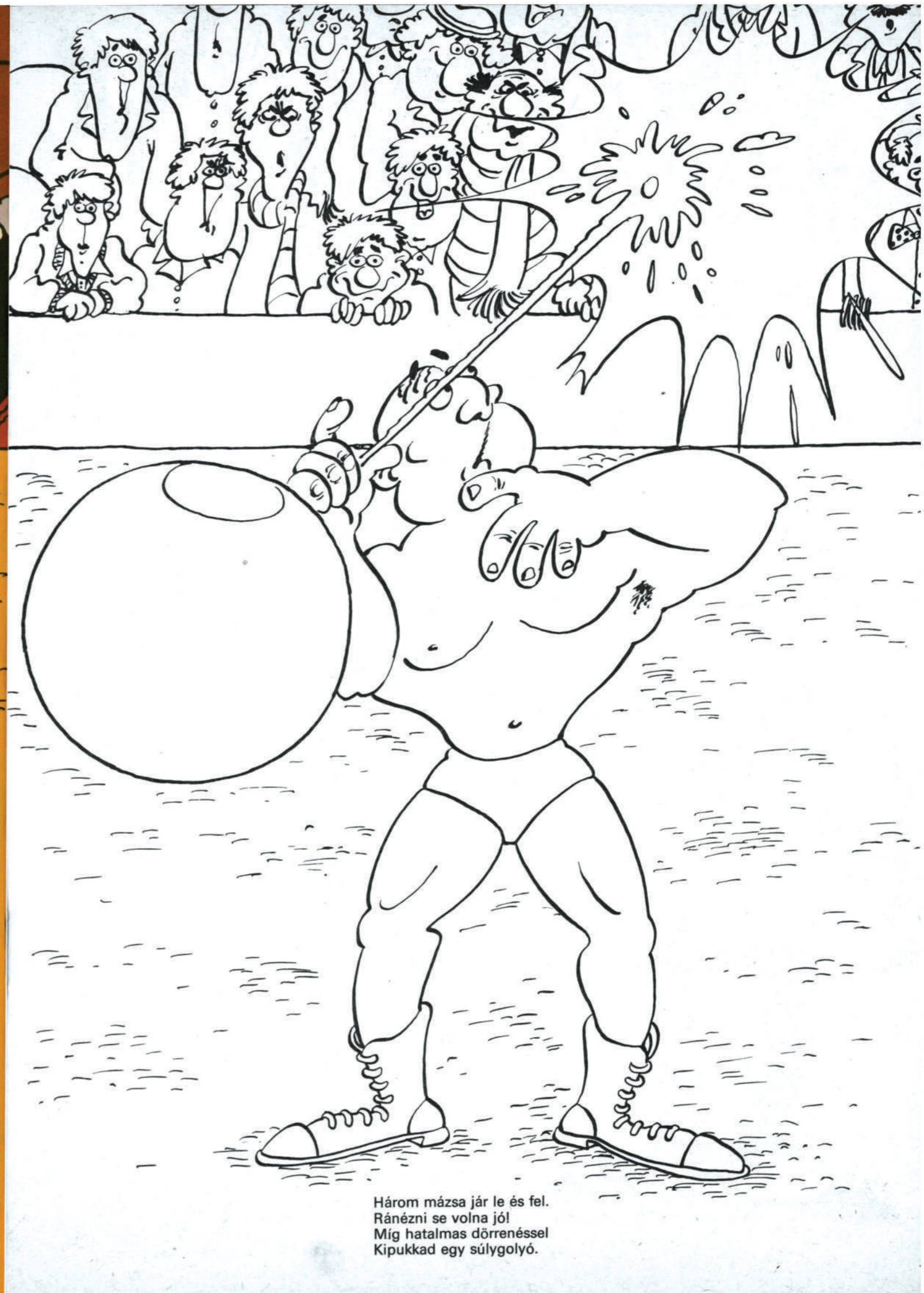
ÍRTA
RIGÓ BÉLA

RAJZOLTA
ROFUSZ FERENC

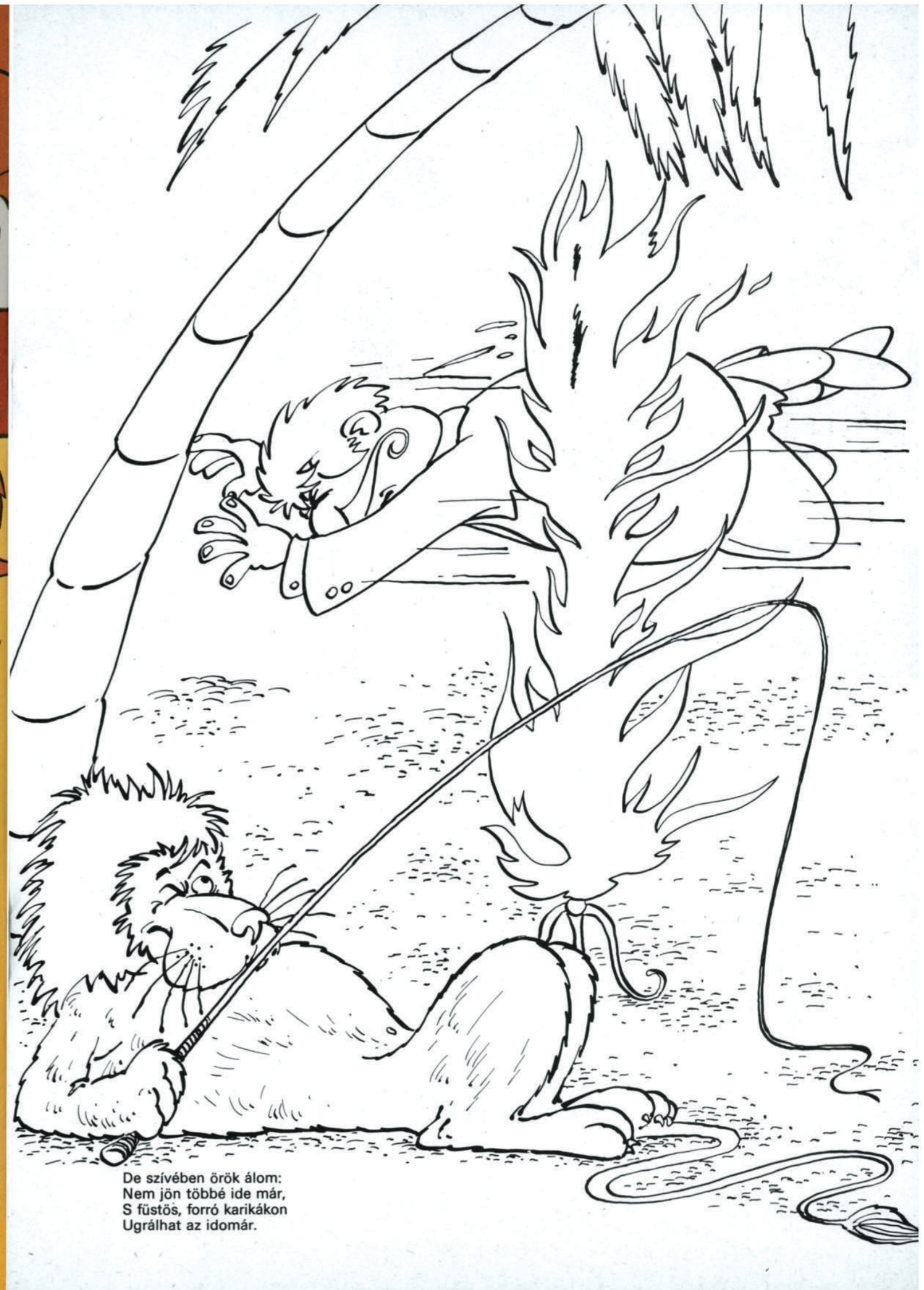
Itt a cirkusz, nő a sátor,
Vár a móka . . . Rajta, fell
Erőművész, izmos, bátor
Óriási súlyt emel

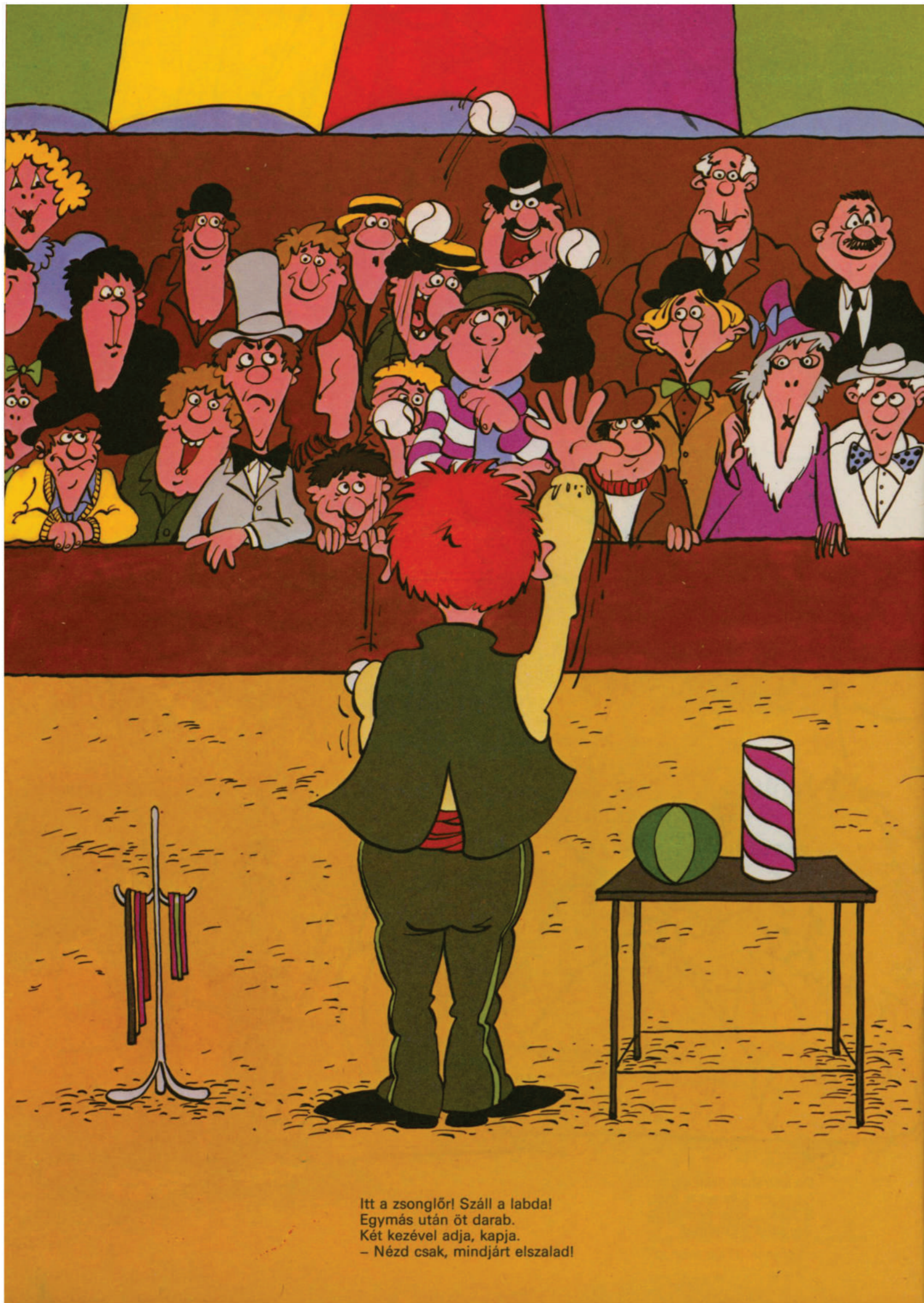
Három mázsa jár le és fel.
Ránézni se volna jól
Míg hatalmas dörrenéssel
Kipukkad egy súlygolyó.

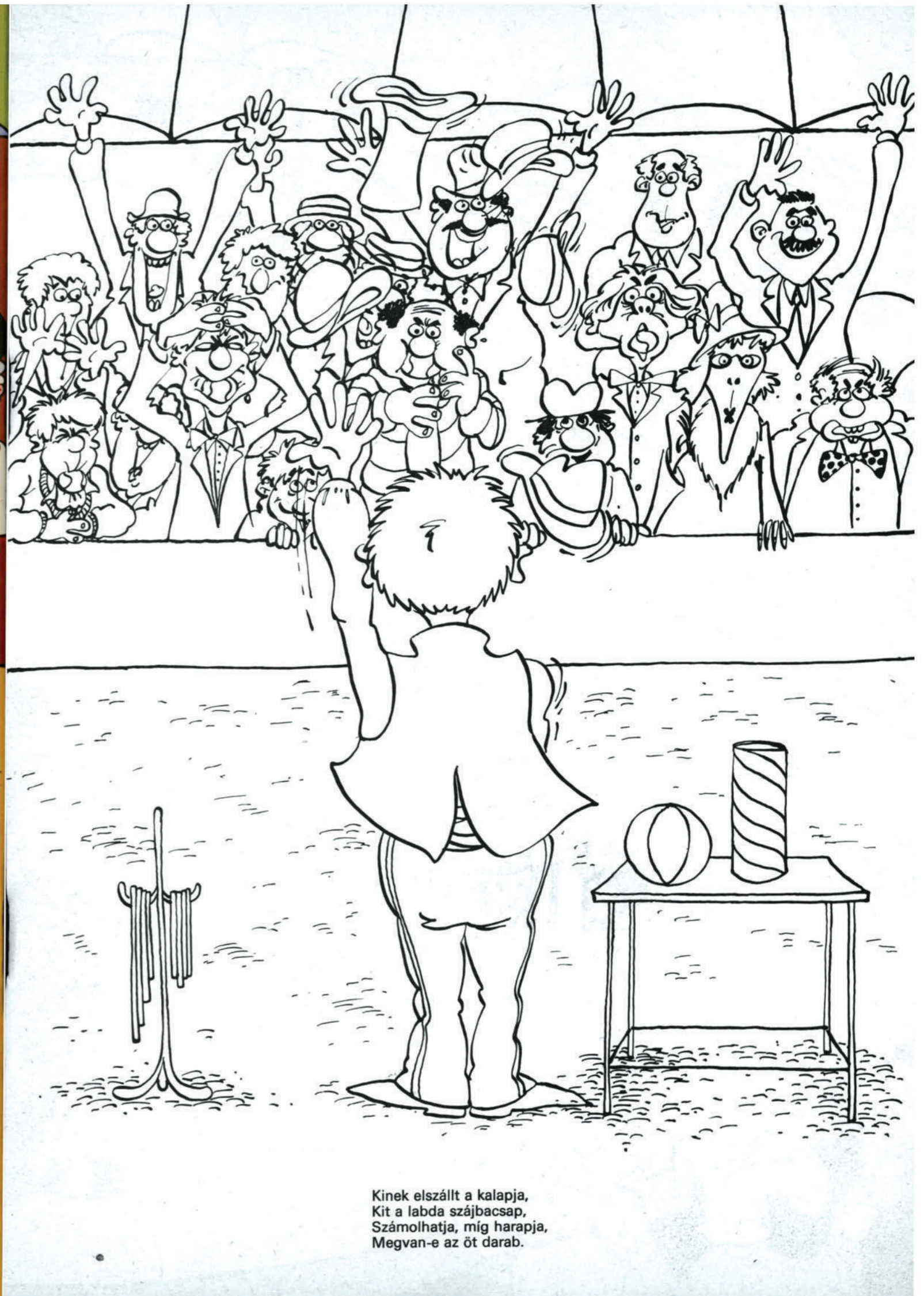
Bátran ugrik az oroszlán
Át az égő karikán.
Zúg a taps, hisz ez a nagy szám.
Ha nem ugrik, verik ám.

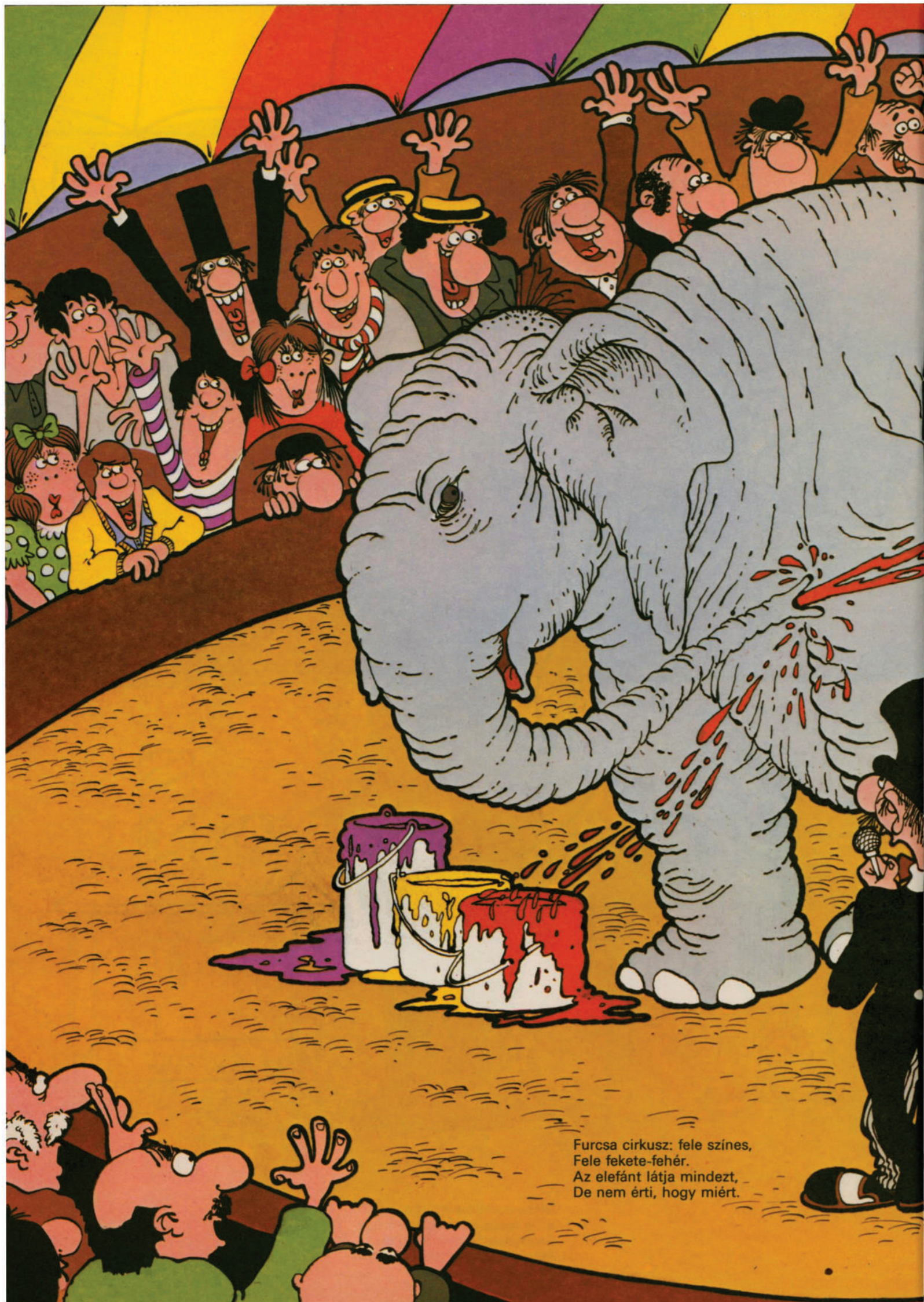
De szívében örök álom:
Nem jön többé ide már,
S füstös, forró karikákon
Ugrálhat az idomár.

Itt a zsonglőr! Száll a labda!
Egymás után öt darab.
Két kezével adja, kapja.
- Nézd csak, mindjárt elszalad!

Kinek elszállt a kalapja,
Kit a labda szájbacsap,
Számolhatja, míg harapja,
Megvan-e az öt darab.

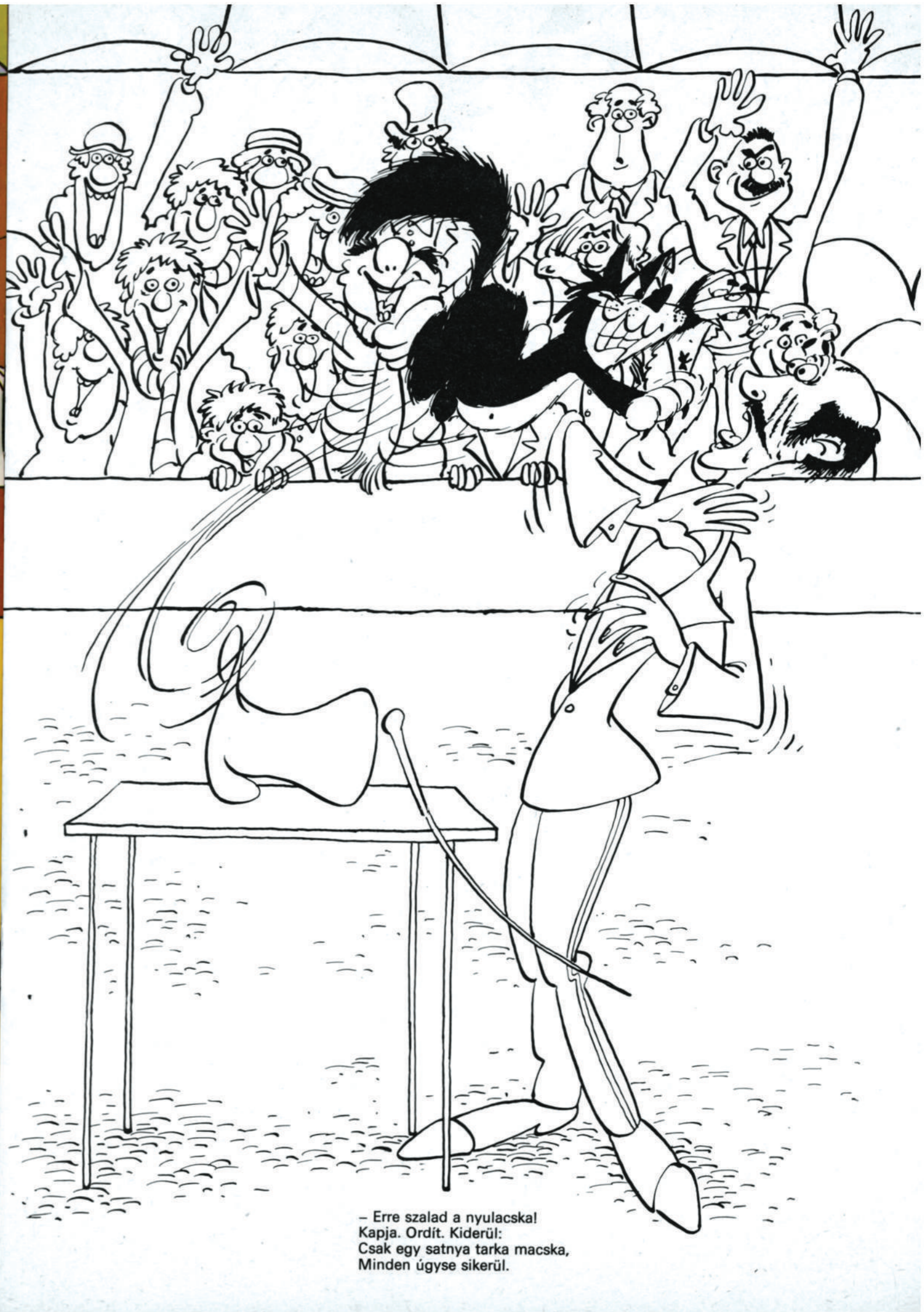
Furcsa cirkusz: fele színes,
Fele fekete-fehér.
Az elefánt látja mindezt,
De nem érti, hogy miért.

Sebaj! Hamar itt a festék!
Fogjunk hozzá, rajta, kész!
Színesedjék, tessék, fessék!
Így lesz szép majd az egész.

Bűvész nyúl a cilinderbe.
Ott lapulhat az a nyúl.
Előhúzza, ha a terve
Sikeresnek bizonyul.

– Erre szalad a nyulacskál
Kapja. Ordít. Kiderül:
Csak egy sátnya tarka macska,
Minden úgyse sikerül.

Bicikliznek mind a majmok.
Könnyen száguld a kerék.
Nézzük csak, ki lesz a bajnok!
Ünnepeljük majd ezért!

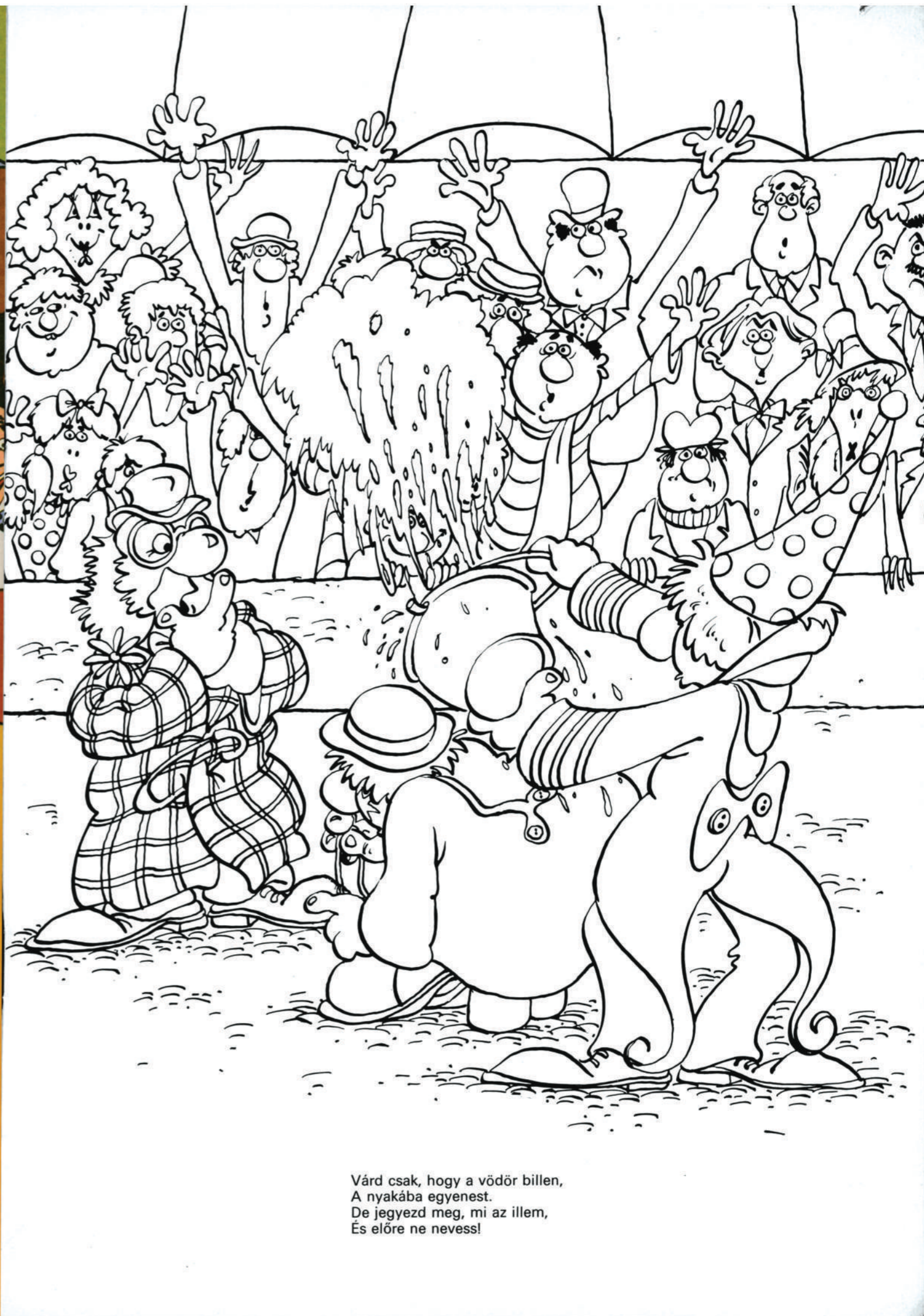
Ünnepelni összefutnak,
Már mind rajta hempereg.
Veszíteni még nem tudnak.
Akárcsak az emberek.

Medve láncon körbetáncol,
Míg a gazda hegedül.
Szegény bundás nem viháncol.
Nem jó jární egyedül!

Mától már nem maga járja.
Nem is lesz bús, ideges.
Jegesmackó lett a párja.
(Jól vigyázz, hogy ki ne fess!)

A bohócnak az a dolga,
Hogy nevéssen rajta más.
Vele végül csak kitolnak,
Ez egy percig sem vitás.

Várd csak, hogy a vödör billen,
A nyakába egyenest.
De jegyezd meg, mi az illem,
És előre ne nevéss!